

Οὐαὶς ἀπὸν Σαλισβούρου. — Μετὰ πολλῆς χαρᾶς μαθὼν καὶ δὲ ἔνδοξος Χαμίτ τὴν νέαν συμμορίαν, μου ἐσφίκε τὸ χέρι μου δεκαοκτέν φοράς καὶ μούπε διτὶ σκέπτεται μὲ πρώτην εὐχαρίαν [Λη., καὶ ἀπὸ τὸ Χαρέμι του παιδιάστοντος Λόρδους μας νὰ στείχῃ εἰς τοῦτο εἶναι σύμφωνος καὶ ἡ ψῆλη του Πόλη.

Πρὸς τὸν Κιαμήλ δὲ Σώλασθρον. — Ἐν δουλτάνοις στέλητος δέσποις Λόρδους καὶ Μυλλόρδους μας παιδιά τῶν Χαρεοῖ Αγγλοῖ καὶ οἱ θεομανοὶ θεοῖναι πάντα φίλοι [μιδῶν, καὶ δύο δεῖ θὰ ρίπωμεν τὰς νότας τῶν Ρωμῆων. Γιὰ τὰ λοιπὰ ζητήματα καθόλου δὲν μᾶς μέλει καὶ γιὰ τὴν Κρήτην εἰμπορεῖ νὰ κάμη διτὶ θέλει.

Κιαμήλ πρὸς τὸν Σαλισβούρον. — Εἰς τὸν Χαμίτ τὰ εἴπα, ἐκείνος δὲ τοὺς ὄμους μου θωπευτικῶς ἔκτύπα, μού εἴπε δὲ πῶς θὰ γενῇ ἡ χάρης σας εὐδόλως καὶ ἀς θλήγ πρὸς παραλαβῆν ὁ κραταιός σας στόλος.

Πρὸς τὸν Κιαμήλ δὲ Σώλασθρον. — Αγαπητὲ Βεζύρη, στὴν Κρήτην δὲ Σαχῆη Πασσᾶς τὸν πανικόν ἀς σπέιρη, καὶ ἀμνηστείαν δώσετε στὸδες Κρητικὸς Φευδῆ καὶ εἰς κάθε Λόρδον στείλετε καὶ ἔνα γερὸ παιδί.

Ο Φασουλῆς στὸν Σώλασθρον. — Κι ἐδῶ κανεὶς εὐρίσκει πολλοὺς πρὸς ἔρατα καλοὺς καὶ καταλλήλους παιδίας, καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν ἀρκετοὶ ἀρρένοι νεανίσκοι, ποὺ εἴναι ωραίτεροι ἀπὸ τὰς Μίς καὶ Λαΐδας. Κι ἀν θέλετε σᾶς στέλλομεν καμπόσους καὶ ἡμεῖς ὡς ἐλαχίστην ἔνδειξιν ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Ο Σώλασθρον στὸν Φασουλῆν. — Πολλὴν τιμῆν σᾶς δίδων καὶ ἐδῶ πέρα στείλετε κανένα Γαννυμῆδη. [δει,

Ο Φασουλῆς στὸν Σώλασθρον. — Μετάπολλας φροντίδας καταρθόσα εἴπα δύτε νέ εὔρο Γαννυμῆδας καὶ πρὸς τοὺς Λόρδους θὰ σταλοῦν ἐδέοντι καιρῷ... ἀλλ ὅμως μὲ μεγάλην μού χαρὰν παρατηρῶ πῶς νέ μιμούνται ἀρχισταὶ καὶ οἱ Λόρδοι στὸ Λονδίνον τὰ ἡθῆ τῶν θεομανῶν καθόδη καὶ τῶν Ἐλλήνων, καὶ ίσως γενῇ δηρήγορα ἐκ μέρους τῶν τριῶν ἡ Συμμαχία ἡ Τριπλή τῶν Περιφερειῶν.

Ο Θοδωρῆς στὸν Σώλασθρον. — Μυλλόρδες ἀ προπόδ... περὶ τῆς Κρήτης τίποτε δὲν ἔχω νὰ σᾶς πῶ, ἐνῷ δὲ σεῖς θὰ ἔχετε μὲ Λόρδους ιστορίας θὰ συζητήσωμεν καὶ ἐμεῖς διὰ Περιφερειῶν. Ή δὲ Ἀντιπολίτευσις τὰ πρέποντα θὰ ψάλη συμφώνως πρὸς τὴν εὔρυθμον τῶν νόμων λειτουργίαν, καὶ ἀν πᾶσαν περιφερειῶν στὸν τόπον της δὲν βάλλη, εὐθὺς θὰ μεταχειρισθῇ τὴν καλυστεργίαν.

Ο Φασουλῆς στὸν Σώλασθρον. — Μὲ δράξιν μεγάλην σᾶς λέγω, Εἴσοχώτας, πᾶς στὴν Βουλήν μας πάλιν θὰ γίνη ἀντικείμενον πολλῶν φυλαριῶν τὸ θύμα τὸ περίπουν τῶν Περιφερειῶν, καὶ οἱ μὲν θὰ θέλουν τὴν μικράν καὶ ἔκεινοι τὴν μεγάλην, ἀλλ ἄγνωστον τίς ἔσται ὁ νικητὴς στὴν πάλην. Ός βλέπετε κατήγητας καὶ εἰς τὰς ἐνταῦθα σφαίρας νά γίνεται η Περιφέρεια τὸ θέμα τῆς ήμέρας, καὶ ἀν δὲν ἔχουν τόσην δὲ οἱ Λόρδοι σας αἰδῶ τοιούτοις Λόρδοι πάμπολλοι εὑρίσκονται καὶ ἐδῶ.

Τρικούπης στὸν Σαλισβούρον. — Ελπίζω μετ' ὅλιγον νὰ πάσουν ἡ ἀνταλλάσσονται σοφῶν ἐγγράφων δόχοι, οὐ μὴν διὰ τοὺς ἔρωτας τῶν Τόρεων καὶ Οὐργῶν παραπολὸς ἐχάρησαν καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγι.

Αεβίδης στὸν Σαλισβούρον. — Ή τῶν Μυλλόρδων πρᾶξις καὶ τὰς μικρὰς ἑτάρας καὶ τὰς μεγάλας τάξεις, καὶ ἐκ φρίκης ἐστηκώθησαν αἱ τρίχες καθενὸς καὶ ὁ Στεφίκος ἐφρίκε γι' αὐτὸν τὸ γεγονός.

Ο Φασουλῆς στὸν Σώλασθρον. — Μὲ τὴν παιδεραστίαν βεβαίως ἡ κοιλία μας θὰ μείνει εἰς ἀγρηστίαν.

Ο Φασουλῆς στὸν Σώλασθρον. — Στηγνιδικήγμου κρίσιν δὲν φάνεται ἀδέμιτος καὶ ὁ ἔρως παρὰ φύσιν πλὴν θεμιτός καὶ στὸδες Ρωμῆος βεβαίως θὰ φανῇ, καὶ οὐτω, θειά χάριτι, τελεοῖν· ἡ καυτή.

Καὶ ὀλόγυας πονειλάτες,
μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελειας.

Εἰς κύκλον διηγύρεως στενῶς συνδεδεμένης ἀστέρῳ^θ ἡ κόρη τοῦ γνωστοῦ Δημηρίου Καρυταίνης, ηγουν ἡ χαριτόθρυτος καὶ λιγερή Μαρίνα, μὲ τὸν Οίκονομόπουλον, λεβέντην Ιατρόν, καὶ τὸ ζευγάρι τῶν μορφοῦ τὸ ὑμηστὸν κλερίνω, καὶ ὅλοι ἔτεν ἔπιπουν νὰ πίνουν καὶ νὰ τρῶν.

Ο Ρωμῆος γνωστῶν σᾶς κάνω — πῶς στὸ σπῆτι μου ἀνέβη, στὴν Νεάπολην ἀπένω — καὶ ἀπὸ τούδε συνορεύει μὲ ζωνοδοχεῖον Ζέδη,

— καὶ ἀπὸ τούδε συνορεύει μὲ ζωνοδοχεῖον Ζέδη,

μὲ Χημαίον, μὲ μιὰ μάνθρα, — μὲ μεγάλη οἰκοδομή, καὶ μιὰ χώρα δίχως ἀνθρ., — πούτων ἀλλοτε μαμμῆ.